

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีความแตกต่างจากอาชญากรรมในอดีตที่ผ่านมา โดยการกระทำความคิดเป็นไปในรูปแบบที่รุนแรงมากขึ้น ทั้งลักษณะและวิธีการในการกระทำความผิด รวมทั้งมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ยากต่อการป้องกันและปราบปราม ข้อมูลประวัติอาชญากรรมจึงเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นไปได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนนำมาใช้ประโยชน์ในขั้นตอนการสืบสวนสอบสวน ข้อมูลประวัติอาชญากรรม จึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในทุกกระบวนการของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งวัตถุประสงค์ของการจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม ก็เพื่อประโยชน์ในด้านการสืบสวน ค้นหาตัวผู้กระทำความผิด เพื่อให้ทราบประวัติการต้องโทษของผู้กระทำความผิด การค้นหาตัวผู้หลบหนีคดี ใช้ประกอบการพิจารณาความผิด กำหนดบทลงโทษ ตลอดจนกำหนดวิธีการในการลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวจะมาสือนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงดังที่กล่าวมานั้น ก็จะต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลทั้งหมดอย่างเป็นระบบ มีรูปแบบการจัดการที่ชัดเจน เป็นหนึ่งเดียว แต่ในปัจจุบันการจัดการข้อมูลดังกล่าวของประเทศไทยยังเป็นการดำเนินการที่แต่ละหน่วยงานต่างรับผิดชอบข้อมูลเฉพาะส่วนที่ตนมีและจำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์แก่หน้าที่รับผิดชอบของตนเท่านั้น มิได้มีการบริหารจัดการข้อมูลดังกล่าวอย่างเป็นระบบ อีกทั้ง ยังไม่มีกฎหมายรองรับในเรื่องดังกล่าวนี้จะมีก็แต่เพียงระเบียบปฏิบัติภายในเฉพาะของแต่ละหน่วยงานเท่านั้น

การจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการจัดการข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นรูปแบบ ประกอบกับไม่มีหน่วยงานผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง จึงทำให้ข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมมีอยู่

---

¹ จาก ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา (น.136-142), โดย ประธาน วัฒนาวณิชย์, 2546, กรุงเทพฯ: ปรกาศพริก.

ในลักษณะที่กระจายกระจายตามหน่วยงานต่าง ๆ มีความมุ่งหมายในการจัดเก็บและนำมาใช้ที่แตกต่างกันออกไปมิได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทำข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการนำไปใช้

การจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการสืบสวนสอบสวน ค้นหาตัวผู้กระทำความผิด เพื่อให้ทราบประวัติการกระทำความผิด การค้นหาตัวผู้หลบหนีคดี การพิจารณาความผิด การกำหนดบทลงโทษ ตลอดจนกำหนดวิธีการในการลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น² เป็นต้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การอำนวยความสะดวกยุติธรรมและการสร้างความสงบเรียบร้อยเกิดขึ้นได้ในบ้านเมือง³ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่ประเทศไทยทำอยู่ยังมีอุปสรรคมากมาย เช่น ขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูล⁴ การเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้อง การนำข้อมูลประวัติอาชญากรรมไปใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งยังไม่มีความคุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย การดำเนินการในส่วนนี้จึงขาดหลักเกณฑ์และมาตรการต่าง ๆ อันจะช่วยทำให้การจัดการข้อมูลมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าของข้อมูลได้

นอกจากการไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับใช้ในเรื่องการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมแล้ว อุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่ง ได้แก่ การไม่มีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง กล่าวคือ ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบไว้ในที่เดียวกัน การจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมในประเทศไทยในปัจจุบันยังเป็นไปในลักษณะที่แต่ละหน่วยงานทำการบันทึกไว้เฉพาะส่วนที่หน่วยงานตนมีหน้าที่เกี่ยวข้องและมีไว้เฉพาะเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์สำหรับภายในหน่วยงานตนเท่านั้น โดยจะมีหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ทำหน้าที่และรับผิดชอบจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลอยู่ 4 หน่วยงานหลัก ๆ ด้วยกัน ซึ่งได้แก่

² จาก กฎหมายบังคับโทษจำคุกในประเทศไทย: การบังคับโทษจำคุก (น.31-35), โดย ธาณี วรภัทร์, 2552, กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

³ กำหนด โสภณวสุ. ความหมายของคำว่านิติธรรม. สืบค้น 1 ตุลาคม 2556, จาก <http://www.patuncity.com/upload/1307476549>.

⁴ จาก อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์ (น.32-36), โดย สุดสงวน สุธีสร, 2543, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะมีกองทะเบียนประวัติอาชญากร มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนข้อมูล เก็บ รวบรวม บันทึกเรื่องราวรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้กระทำความผิด รวมทั้งตรวจสอบบุคคลและสิ่งของที่เกี่ยวข้องในคดีอาญาเพื่อการสืบสวนสอบสวนและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

2) กรมคุมประพฤติ จะมีศูนย์ทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิด มีหน้าที่หลักเกี่ยวกับการบันทึก เก็บข้อมูลในส่วนของการดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่อง แก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำความผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาตามที่กฎหมายกำหนด

3) ศาลยุติธรรม จะมีการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลผู้กระทำความผิดในรูปแบบของสารบบทะเบียนคดี

4) กรมราชทัณฑ์ ก็ได้มีการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลผู้ต้องขังไว้แยกต่างหากในลักษณะเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของกรมราชทัณฑ์เรียกว่าทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง

จะเห็นได้ว่าระบบการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติอาชญากรรมของประเทศไทยมีลักษณะที่แตกต่างจากระบบการจัดการข้อมูลของประเทศต่าง ๆ อย่างมาก และเห็นได้ชัดเจนว่ามีลักษณะการทำงานที่แยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิงไม่มีการทำงานในรูปแบบบูรณาการเป็นหนึ่งเดียว อันเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ในบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นไปอย่างล่าช้า ยุ่งยากซับซ้อน และก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากโดยไม่จำเป็น และในขณะเดียวกันหากพิจารณาในแง่ของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของเจ้าของข้อมูลอาจเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลเกินกว่าความจำเป็นที่จะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์แก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมของประเทศไทยมีรูปแบบที่แตกต่างกับประเทศต่าง ๆ โดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร ประเทศสหรัฐอเมริกา และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ก็ล้วนแล้วแต่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรรมทั้งสิ้น และทุกประเทศที่กล่าวมาก็มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการจัดเก็บบันทึกข้อมูล ประสานงานเกี่ยวกับข้อมูล และรับผิดชอบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยตรง กล่าวคือ

สาธารณรัฐฝรั่งเศสมีการบัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องทะเบียนประวัติอาชญากร (Casier Judiciar) ไว้ชัดเจนในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบของการจัดเก็บข้อมูล การเปิดเผยข้อมูล การลบข้อมูล ตลอดจนมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน และมีการจัดทำข้อมูลด้วย

ระบบคอมพิวเตอร์โดยข้อมูลดังกล่าวมีการจัดรวมไว้ในที่เดียวกันโดยมีการจัดตั้งเป็น “ศูนย์ทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีแห่งชาติ” ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทะเบียนประวัติของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ยิ่งไปกว่านั้น ในปัจจุบันศูนย์ทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีแห่งชาติของสาธารณรัฐฝรั่งเศสยังได้รับความไว้วางใจและใช้เป็นศูนย์ข้อมูลประวัติอาชญากรเกี่ยวกับคดียุโรปแห่งชาติอีกด้วย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าศูนย์ทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีแห่งชาติของสาธารณรัฐฝรั่งเศสนี้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับในเรื่องระบบการจัดเก็บ รวบรวมและรักษาข้อมูลประวัติอาชญากรที่มีประสิทธิภาพสูงจนเป็นที่น่าเชื่อถือไว้วางใจได้ และได้รับการยอมรับตลอดไปยังประเทศใกล้เคียงในภาคพื้นเดียวกันด้วย นอกจากนี้สาธารณรัฐฝรั่งเศสยังมีรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลที่พิเศษกว่าประเทศอื่น ๆ กล่าวคือ จะมีการแบ่งประเภทข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติทั่วไป และการจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติพิเศษ ซึ่งแต่ละประเภทจะมีจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนวิธีการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป และยังสามารถแบ่งแยกการจัดเก็บข้อมูลออกเป็นหลายระดับ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานในด้านข้อมูลกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นไว้อีกด้วย ทั้งนี้ การแบ่งแยกการจัดเก็บข้อมูลออกเป็น 3 ระดับดังกล่าวเป็นการจำแนกความสำคัญของข้อมูลที่อาจเปิดเผยได้ แก่บุคคลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ว่าข้อมูลใดสามารถเปิดเผยให้แก่บุคคลใดหรือหน่วยงานใดได้บ้างนั่นเอง ซึ่งย่อมทำให้การนำข้อมูลไปใช้ไม่เกิดปัญหาและไม่ส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลอันเป็นการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่เจ้าของข้อมูลอย่างเพียงพอ

สหราชอาณาจักรมีการบัญญัติกฎหมาย The Criminal law Act of 1967 ซึ่งวางหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดทำและรวบรวมข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนการจัดระบบการทะเบียนประวัติอาชญากรในสหราชอาณาจักรนั้น แบ่งออกเป็น ประเทศอังกฤษจะอยู่ในความรับผิดชอบของ The National Identification Bureau (NIB) ซึ่งข้อมูลจะถูกจัดเก็บไว้ในระบบ The National Collection of Criminal Records ส่วนในสกอตแลนด์ (Scotland) และไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland) จะมีสำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรของตนเองแยกต่างหาก ซึ่งแม้ว่าจะยังมิได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันเท่ากับในสาธารณรัฐฝรั่งเศสแต่ก็เห็นได้ว่าในแต่ละประเทศในสหราชอาณาจักรก็ยังคงมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรไว้เป็นศูนย์กลางเพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบในประเทศของตนได้อย่างบูรณาการ

⁵ The French Code Of Criminal Procedure Article 774.

ประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการบัญญัติกฎหมาย The Law Enforcement Assistance Act of 1965 ที่ใช้บังคับโดยตรงแก่การจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม และยังมีกฎหมายที่บัญญัติขึ้นสำหรับการคุ้มครองและรับรองสิทธิของเจ้าของข้อมูลไว้โดยเฉพาะอีกด้วย ได้แก่ The Security Clearance Information Act โดยบัญญัติห้ามมิให้ทำการเปิดเผยข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรรมเว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหรือประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐเท่านั้น และยังมีข้อยกเว้นอยู่ในกฎหมาย The Immigration Reform Act ที่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวที่มีประวัติการกระทำความผิดอาญา สำหรับใช้ประโยชน์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นพลเมืองของประเทศ⁶ ได้เท่านั้น ส่วนหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลโดยตรงของสหรัฐอเมริกา ก็จะมีศูนย์ข้อมูลอาชญากรรมแห่งชาติ The National Crime Information Center (NCIC) ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เรียกว่า The Identification Division ของสำนักงานสืบสวนสอบสวนกลาง (FBI)⁷

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีการบัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูล การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ วัตถุประสงค์ของการป้องกัน การจัดเก็บ และการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์แก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในขั้นตอนต่าง ๆ การให้สิทธิในการเผยแพร่ข้อมูล การรักษาข้อมูล การลบข้อมูล ตลอดจนบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองการถูกละเมิดข้อมูลดังกล่าวด้วย ซึ่งมาตรการทั้งหมดนี้ถูกบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

จะเห็นได้ว่าในต่างประเทศจะมีมาตรการในการจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมในรูปแบบที่ชัดเจน เป็นระบบ มีกฎหมายรองรับ และมีการประสานงานข้อมูลผ่านทางหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพียงหนึ่งเดียว การจัดเก็บข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลไปยังที่ต่าง ๆ จึงสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการทำงานกันเป็นเครือข่ายอย่างต่อเนื่องเกิดความโปร่งใสและเป็นที่น่าพอใจได้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะได้รับการเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการบริหารงานยุติธรรมทางอาญาเท่านั้น จะไม่ถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวอย่างอื่น ซึ่งนอกจากจะทำให้การดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพสูงสุดแล้วยังสามารถให้ความคุ้มครองและรับรองสิทธิเจ้าของข้อมูลได้อย่างเพียงพออีกด้วย

---

⁶ From *Criminal Records* (pp. 61-64), by Bill Heberton and Terry Thomas, 1993, Great Britain: Athenaeum Press Ltd.

⁷ Ibid.

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาของการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม วัตถุประสงค์ ตลอดจนหลักการ แนวคิด ทฤษฎีของการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมของแต่ละหน่วยงานในประเทศไทย รวมทั้งบทบาทอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานในการบูรณาการร่วมกัน
3. เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศ ทั้งในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ และประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ตลอดจนหลักการสากลที่มีอยู่ เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายไทย
4. เพื่อศึกษาถึงการกำหนดรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นการนำไปสู่การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการทะเบียนประวัติอาชญากรรมในประเทศไทยอย่างเป็นระบบและบูรณาการ โดยเสนอแนะแนวทางการนำมาใช้จริงในประเทศไทย

1.3 สมมติฐาน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม ก็เพื่อประโยชน์ในด้านการสืบสวน ค้นหาตัวผู้กระทำความผิด เพื่อให้ทราบประวัติการต้องโทษของผู้กระทำความผิด การค้นหาตัวผู้หลบหนีคดี ใช้ประกอบการพิจารณาความผิด กำหนดบทลงโทษ ตลอดจนกำหนดวิธีการในการลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวจะมาสือนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงดังที่กล่าวมานั้น ก็จะต้องมีการบริหารจัดการข้อมูลทั้งหมดอย่างเป็นระบบ มีรูปแบบการจัดการที่ชัดเจน เป็นหนึ่งเดียว แต่ในปัจจุบันการจัดการข้อมูลดังกล่าวของประเทศไทย ยังเป็นการดำเนินการที่แต่ละหน่วยงานต่างรับผิดชอบเฉพาะส่วนที่ตนมีและจำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์แก่หน้าที่รับผิดชอบของตนเท่านั้น มิได้มีการบริหารจัดการข้อมูลดังกล่าวอย่างเป็นระบบ อีกทั้ง ยังไม่มีกฎหมายรองรับในเรื่องดังกล่าวนี้จะมีก็แต่เพียงระเบียบปฏิบัติภายในเฉพาะของแต่ละหน่วยงานเท่านั้น การจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องมาจากการไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการจัดการข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นรูปแบบ ประกอบกับไม่มีหน่วยงานผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง จึงทำให้ข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมมีอยู่ในลักษณะที่กระจัดกระจายตามหน่วยงานต่าง ๆ มีความมุ่งหมายในการ

จัดเก็บและนำมาใช้ที่แตกต่างกันออกไปมิได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทำข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการนำไปใช้

ด้วยสาเหตุดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงควรให้มีการร่างบทบัญญัติแห่งกฎหมายขึ้นมาใช้บังคับแก่การจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมอย่างเป็นรูปแบบ และควรมีการจัดตั้งหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยตรงเพียงแห่งเดียว เพื่อก่อให้เกิดการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์แก่การอำนวยความสะดวกยุติธรรมทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของหน่วยงานรัฐในประเทศไทย อันได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุดสำนักงานศาลยุติธรรม กรมคุมประพฤติ และกรมราชทัณฑ์ เปรียบเทียบกับกฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และสาธารณรัฐฝรั่งเศส เพื่อนำไปสู่การจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมอย่างเป็นรูปแบบ โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยตรงเพียงแห่งเดียว เพื่อก่อให้เกิดการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์แก่การอำนวยความสะดวกยุติธรรมทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทำการศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมข้อมูลและเอกสารภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ประมวลกฎหมายอาญา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ระเบียบ ข้อบังคับ พระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษฉบับอื่น ๆ ตลอดจนนศึกษา รวบรวมเอกสารและตำรากฎหมายของต่างประเทศ รวมไปถึงกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศตามหลักสากลอันเกี่ยวกับปฎิญาญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญา หลักการพื้นฐานว่าด้วยการปฏิบัติต่อนักโทษ และประมวลระเบียบการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย รวมตลอดถึงบทความทางวิชาการ เอกสารรายงานทางวิจัย วิทยานิพนธ์ ตำราทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ประกอบการศึกษาในครั้งนี้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความเป็นมาของการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม วัตถุประสงค์ ตลอดจนหลักการ แนวคิด ทฤษฎีของการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมในประเทศไทย

2. เพื่อทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมของแต่ละหน่วยงานในประเทศไทย รวมทั้งบทบาทอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ในการบูรณาการร่วมกัน

3. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถทำการวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมของต่างประเทศ ทั้งในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ และประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ตลอดจนหลักการสากลที่มีอยู่ เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายไทย

4. เพื่อทำให้ทราบถึงแนวทางที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นการนำไปสู่การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการทะเบียนประวัติอาชญากรรมในประเทศไทยอย่างเป็นระบบและบูรณาการ โดยเสนอแนะแนวทางการนำมาใช้จริงในประเทศไทย